

Список использованных источников

1. Кирцнер, И. М. Конкуренция и предпринимательство / И. М. Кирцнер. – М. : ЮНИТИ, 2001. – 239 с.
2. Тумаланов, Н. В. Конкуренция и стоимостные отношения на рынке производственных ресурсов. Вопросы теории и методологии : монография / Н. В. Тумаланов. – Чебоксары: РГУП «ИПК «Чувашия», 2004. – 418 с.
3. Портер, М. Конкурентное преимущество. Как достичь высокого результата и обеспечить его устойчивость / М. Портер. – М. : Альпина Бизнес Букс, 2006.
4. Thompson W. An Inquiry into Principles of the Distribution of Wealth Most Conductive to Human Happiness / W. Thompson. – London, 1869. – P. 449.

УДК 330.322:338.439

О.В. Христенко, к.е.н., ст. викладач

В.Є. Шукліна, студент

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Ефективний розвиток харчової промисловості, підвищення конкурентоспроможності її продукції та збереження соціальної спрямованості у розвитку продовольчого сектора економіки повинні стати пріоритетними напрямками економічної політики України. В цьому контексті велике значення має посилення інвестиційно-інноваційної активності підприємств вітчизняної харчової промисловості.

Переважна більшість капіталовкладень в інноваційні проекти в Україні, у тому числі в харчовій промисловості, реалізуються за власні кошти суб'єктів підприємницької діяльності. Основним джерелом фінансування інвестицій у харчовій промисловості є власні кошти підприємств, частка яких у структурі фінансування капітальних інвестицій у галузі у 2010-2013 рр. у середньому становила 86%. У 2012-2013 рр. значно зросла фінансова підтримка інвестиційних проектів у галузі з місцевих бюджетів. Частка кредитів у структурі капітальних інвестицій у харчову

промисловість у 2010-2012 рр. коливалася у межах 10-13%, а частка коштів іноземних інвесторів не перевищувала 3,3%.

Потенціал фінансування капітальних інвестицій за рахунок власних коштів підприємств визначається показниками їхнього фінансового стану. На відміну від багатьох інших базових галузей української промисловості протягом 2009-2012 рр. харчова промисловість залишалася прибутковою, а рівень рентабельності операційної діяльності зріс від 1,9 % у 2008 р. до 6,4 % у 2012 р. Водночас слід відмітити, що позитивні фінансові результати діяльності демонструють переважно великі та середні підприємства, тоді як внесок малих підприємств до загальногалузових показників протягом 2008-2012 рр. був негативним. Так, від'ємний рівень рентабельності операційної діяльності малих підприємств у 2008 р. становив 5,9 %, у 2012 р. – 0,7 %, обсяг чистих збитків – відповідно 831,3 млн. грн. і 411,6 млн. грн. [1].

До основних бар'єрів здійснення інвестиційно-інноваційної діяльності в харчовій промисловості відносять відсутність істотних інвестицій в технічну і технологічну модернізацію, за винятком виробництва міцних напоїв і пива. Крім того, відсутні податкові пільги для підприємств, що випускають інноваційну продукцію. Не проводиться незалежне оцінювання в ринкових умовах патентів на винаходи від національних заявників в області виробництва харчових продуктів з метою вибору найбільш ефективних технічних рішень і можливості їх залучення до господарського обороту підприємств. На підприємствах харчової промисловості інвестиційна активність повинна бути направлена на забезпечення маркетингу з метою випуску продукції, що буде високорентабельною; організацію пошуку шляхів збільшення виробництва і реалізації продукції; впровадження нових технологій, техніки, а також механізмів фінансування інноваційної діяльності.

Для забезпечення інноваційного розвитку підприємств даної галузі необхідно створити дієвий механізм інвестування технологічних змін, який включав би низку заходів щодо удосконалення механізму коротко-, середньо-, та довгострокового кредитування виробників і споживачів інноваційного обладнання для галузі та продукції вітчизняного продовольчого машинобудування; удосконалення податково-

амортизаційних заходів; формування економічної політики щодо використання новітніх технологій, визначення напрямів і пріоритетів їхнього застосування; визначення реальних і перспективних джерел фінансових ресурсів необхідних для реалізації передбачених напрямків розроблення та використання в галузі новітніх технологій тощо [2].

Отже, для того, щоб прискорити інноваційний розвиток необхідно суттєво збільшити фінансування з боку держави, чим і заохочувати розробку й запровадження нововведень. Важливо, щоб фінансова політика держави у підтримці інноваційної діяльності була спрямована на: стимулювання збільшення обсягів власних коштів підприємств, що витрачаються з метою активізації інноваційної діяльності; нарощування потенціалу державного фінансування інновацій; збільшення обсягів кредитування інноваційних проектів; створення умов для нарощування інвестицій на інноваційно активних підприємствах.

Список використаних джерел:

1. Аналітична записка: Щодо розвитку інвестиційних процесів у харчовій промисловості України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1539/>

2. Дейнеко Л.В. Харчова промисловість України: ефективність використання виробничих ресурсів та кадрового потенціалу / Л.В. Дейнеко, Е.І. Шелудько; НАН України, ДУ «Ін-т екон. та прогноз. НАН України». – К., 2013. – 120 с.

УДК 65.016

О.В. Василенко, ст. викладач
Н.С. Власенко, М.В. Шаповал, студенти
*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ: ПРОБЛЕМИ І ШЛЯХИ РІШЕННЯ

Антикризове управління є надзвичайно актуальним у сучасних умовах економіки України і є невід'ємним елементом системи управління підприємства, становить систему заходів